

men de bør udnyttes af den danske stat alene, så at rigdommene ikke tilflyder en lille skare kapitalister, men i stedet kommer det grønlandske og det danske folk tilgode i fuldt mål. Ikke mindst i denne sommer har vi fået så uomstødelige beviser for, at det står ualmindelig slet til med forholdene blandt den grønlandske befolkning, og hvad var mere rimeligt, end at naturrigdommene i dens eget land blev brugt til at råde bod på nøden og elendigheden deroppe.“

Det landstingsudvalg, som fik sagen til behandling, førte med statsministeren nogle forhandlinger om enkeltheder i et koncessionsudkast, der var trykt som bilag til lovforslaget.

Venstres, det konservative folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget udtaler i betænkningen ønskeligheden af, at arbejdsforholdene ved Mesters Vig fra første færd bringes ind i faste og forsvarlige former under behørig hensyntagen til de særlige stedlige forhold.

Socialdemokratiets repræsentanter i udvalget henstillede under samråd med statsministeren, at der sikres overenskomstæssige arbejdsforhold ved mineselskabet i overensstemmelse med de retningslinier, der er gældende her i landet og afpasset efter de stedlige forhold.

Udvalget tiltrådte enstemmigt fire af statsministeren stillede mindre ændringsforslag, af hvilke det væsentligste gik ud på indføjeelse i § 3 af stk. 5, som ikke fandtes i det oprindelige lovforslag.

Efter at disse ændringsforslag var vedtaget uden afstemning ved 2. behandling, vedtoges lovforslaget i den ændrede affattelse med alle øvrige stemmer mod den kommunistiske repræsentants.

I folketinget henvistes lovforslaget ligeledes til en udvalgsbehandling, der dog blev ganske kortvarig. I den enstemmige betænkning anfører udvalget, at det forudsætter, at *løn- og arbejds-vilkår* bringes ind i faste, forsvarlige former på tilsvarende måde, som tilfældet har været med hensyn til de hidtidige entreprenørarbejder udført i Grønland.

Også her vedtoges lovforslaget med tilslutning fra alle partier med undtagelse af det kommunistiske, på hvis vegne *Fuglsang* ved 3. behandling udtalte: „Vi finder det naturligt, at naturrigdommene i Grønland udnyttes, men når vi er imod forslaget, er det for det første, fordi vi hverken kan eller vil medvirke til, at Grønlands naturrigdomme i større eller mindre grad overlades til udenlandske kapitalers udnyttelse. Vi er dernæst imod, at man overlader sådanne naturrigdomme til privat udnyttelse, idet vi mener, at staten har de nødvendige midler til at drive denne minevirksomhed, og vi mener, at det må være rigtigt, at staten gør det. Vi mener det også af hensyn til grønlænderne selv, det er dog i Grønland, blyforekomsterne forefindes, og ganske vist sagde den ærede ordfører for udvalget, at man ville finde det